

Крали-Марка и за деветъте змѣа, — то и той ще да ти каже: „Иди ти тамъ презъ Герджиковиятъ мостъ, въ бѣлата къщица, съ дългите стрѣхи и съ стжклените прозорци, тамъ ще и да го намѣришъ. А защо ти е Хаджията? пита най-послѣ Пѣйчо, като сѣкѣ любознателенъ човѣкъ.

— Да ми напише писамце до мой Станя, казващъ ти.

— Той ще да ти напише... Той хубаво пише, ще да каже Пѣйчо, и ще да влѣзе пакъ въ механата.

Щомъ Хаджи Генчо стане утреньта отъ постѣлята си, то тоя си часъ отива въ черкова; а изъ черкова, щомъ са свърши службата, си отива право у дома и нидѣ са не запира, само въ сжбота и въ недѣля завжснѣва по-малко: въ сжбота той сжбира пшеничка за душата на блаженнопочившите; а въ недѣля отива у нѣкого на гости, за да поопита грѣяната и да пие кавенце. У Коприщенските старци,